

методи, а також метод аналізу критичної літератури з теми.

Зробивши огляд творів Всеволода Нестайка, можна зробити певні висновки. По-перше, твори, за усіма ознаками та елементами, що у них містяться, можна віднести до детективного жанру. Дитячими їх роблять сцени з відсутньою агресією, нецензурною лексикою та насиллям; наявні елементи фантастики та містики, перекази та різноманітні історії, націлені на дитячу або юнацьку аудиторію. За деякими ознаками їх можна порівняти з детективними творами зарубіжної літератури, наприклад, Шерлок Холмс Артура Конан Дойля (дорослий слідчий та помічник – дитина; власне, імена слідчих: Шерлок Холмс – капітан Горбатюк (Голмс) та ін.).

Як і всі інші твори письменника, «Детективи» мають дидактичну спрямованість, вчать дитину логічно мислити, бути самостійною та обережною в екстремальних ситуаціях, приймати правильні рішення без допомоги дорослих, тощо

Своєрідність жанру детективу у творчості Всеволода Нестайка виявляється у динамічності розгортання сюжетів, деталізації описів, розкритті широкого кола проблем сучасності. Діти-детективи виступають як самостійно, так і помічниками дорослих слідчих. Дидактизм поєднується з гумором, численними пригодами, мова творів жива і також підпорядковується особливостям детективного жанру.

ЛІТЕРАТУРА

1. Нестайко В. З. Неймовірні детективи / В.З. Нестайко. – К. : Країна Мрій, 2012. – 400 с.

2. Нестайко В. З. Тореадори з Васюківки / В.З. Нестайко. – К. : «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА», 2009. – 544 с.

3. Шулькова К. Жанрова специфіка циклу Всеволода Нестайка «Неймовірні детективи» [Текст] / К. Шулькова // Науковий вісник МДУ. Філологічні науки (літературознавство). – 2014. – № 4. – с. 209 – 213

Марія Лященко,

студентка 4 курсу

Факультету філології та соціальних комунікацій

Наук. керівник: **В.М Школа**

к.філол.наук, доцент (БДПУ)

«ЧОРНИЙ ВОРОН.ЗАЛИШЕНЕЦЬ» ВАСИЛЯ ШКЛЯРА ЯК ЗНАКОВИЙ ІСТОРИЧНИЙ РОМАН СУЧАСНОСТІ.

Актуальність. У пропонованій розвідці розглянуто функціонування сучасного історичного роману в українській літературі на прикладі «Чорного Ворона» Василя Шкляра, а також проблему його «масовості».

Ступінь досліджуваності проблеми. Через сприйняття роману читацькою аудиторією та наявність художнього домислу деякі критики відносять роман до «масової» літератури. Історична основа твору складається з документальних видань та архівних файлів, що дещо суперечить його «масовості».

Мета дослідження. Метою дослідження є розкриття значення та ролі історичного роману «Чорний Ворон.Залишенець» у сучасній

українській літературі.

Сутність дослідження. Василь Шкляр сьогодні вважається «батьком українського бестселера», і не останню роль в отриманні автором цього звання займає роман «Чорний Ворон», що приніс авторові найбільшу популярність.

Першим історичним романом в українській літературі написаним народною мовою вважається «Чорна Рада» Пантелеймона Куліша, 1846 року.

Автор на основі уяви, документальних матеріалів, дотримуючись принципу історизму, художньо-правдиво змалював епоху та її характери [3,с.2] чим і започаткував становлення українського історичного роману. Наступниками Пантелеймона Куліша стали Анатоль Свидницький, Іван Нечуй-Левицький, Панас Мирний, Михайло Старицький та інші романисти.[3,с.2]

Сьогодні одним із найяскравіших представників української історичної романістики є Василь Шкляр. Його історична проза представлена творами про період визвольних борінь 1919 – 1925 років. Перший роман на історичну тематику – «Чорний Ворон. Залишенець» вийшов друком наприкінці 2009 одразу у двох видавництвах: «Ярославів Вал» під назвою «Чорний Ворон» та у видавництві «Клуб Сімейного Дозвілля», як «Залишенець», подальші перевидання об'єднали назву.

Грунтуючись на архівах, мемуарах учасників та очевидців описуваних подій, Василь Шкляр створив роман, в якому поєднано історичну основу, художній домисел, реальних осіб та вигаданих персонажів.[1,с.2]

Документальне підґрунтя твору підкріплене також виданнями "Героїзм і трагедія Холодного Яру", "Отамани гайдамацького краю. 33 біографії", "Коли куліспівали", "Отамансвятих істрашних", "Операція "Заповіт" Романа Ковалева, документальними та мемуарними книгами осавула 1-го (основного) куреня полку гайдамаків Холодного Яру Юрія Горліса-Горського "Холодний Яр", Звенигородського отамана Івана Лютого-Лютенка "Вогонь з Холодного Яру", підхорунжого Чорноліського полку Михайла Дорошенка "Стежками холодноярськими" та начальника штабу медвинських повстанців Миколи Василенка "Спогади про пережите".[4,с.2] У романі використано документи Галузевого державного архіву СБУ.

«Чорний Ворон» був сприйнятий читацькою аудиторією досить неоднозначно, через суб'єктивність автора до висвітлення історичної епохи, занадто чітку розмежованість «свій-чужий».[2,с.2]

Головними героями тут постають як історичні особи, так і вигадані автором персонажі. До історичних осіб роману слід віднести холодноярських отаманів Івана Чорновуса та братів Чучупаків. Вигадані персонажі постають у образі старої знахарки Євдохи, дружини отамана Чорного Ворона Тіни, родини отамана Єремія. При цьому самого отамана Єремія не вважають вигаданим, його роль у творі – міфологізація образу отаманів. Адже за весь час роману він так і не постає перед читачем, хоча автор згадує про Єремія в кожному розділі.

Основні висновки. Краще зрозуміти непросте сьогодення, його реалії, події допомагає звернення до історичного матеріалу художньої

літератури.

Емоційно написаний письменником-патріотом Василем Шклярем твір про період здобуття незалежності від радянського терору дає змогу не лише краще усвідомити непросту сторінку історії України.

ЛІТЕРАТУРА

1. Крижановська Н.В / Традиційність і новаторство сюжетно-композиційних моделей українських історичних романів ХХІ століття / Н. Крижановська // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер. : Філологія. // № 8 том 2 , 2014

2. Пономаренко В. / Художнє моделювання визвольної боротьби українського народу в романі Василя Шкляра «Чорний Ворон» / В.Пономаренко // Науковий вісник МНУ імені В. О. Сухомлинського. Філологічні науки (Літературознавство) // № 2 (1 8) , листопад 2016

3. Ткачук М.П Художній дискурс роману «Чорна Рада» Пантелеймона Куліша / Ткачук М // ВісникЗапорізького національного університету / №2, 2008

4.Шкляр В. Чорний Ворон. Київ: Ярославів Вал, 2009. 352 с

Богдана Мудрик,

студентка 1 курсу магістратури

Факультету філології та соціальних комунікацій

Наук. керівник: **Г.О. Александрова,**

к.філол.н., доцент (БДПУ)

ДРАМАТУРГІЯ О. ОСТРОВСЬКОГО: ІНТЕРМЕДІАЛЬНИЙ АСПЕКТ

Нову епоху в театральному і в культурному житті Росії визначили п'єси класика російської драматургії О. Островського. Він був творцем нової реалістичної побутової драми, автором споконвічно російського репертуару та ідеологом національного театру.

Продовжуючи традиції російської народної драми, Островський вже в перших творах виявив своєрідність свого таланту. Його п'єси привертають увагу яскраво вираженим національним колоритом, різноманітністю ситуацій і колізій, моральною проблематикою і глибоким психологізмом.

Творчість та доля О. Островського були тісно пов'язані з театральним життям. Він спілкувався з багатьма відомими акторами того часу, добре знав особливості їх таланту, а також специфіку поведінки у повсякденному житті. Спостережливість письменника дозволяла йому помічати риси артистизму і в людях далеких від театру. На творчість драматурга впливали безпосередні життєві враження, і в цілому ряді п'єс він жваво і природно відтворив яскраві образи як артистів театру, так і людей, що не мають відношення до театру, але наділених свого роду побутовим лицедійством.

Актуальність нашої роботи обумовлена збільшенням інтересу до особливостей і функцій інтермедіальних сигналів в п'єсах О. Островського, а також можливістю розкрити нові грані поетики п'єс митця і збагатити уявлення про художню своєрідність його творів з точки зору прояву в них ігрового начала і артистичних здібностей героїв.